

LLIBRE D'OR I ARC DE SANT MARTÍ

L'escola és molt important per mi. Jo soc d'Alp, un poble de la Cerdanya, i vaig créixer en una escola petita de poble, amb pocs alumnes i on coneixia tots els mestres i les seves famílies. Amb el canvi de mil·lenni, la vida em va portar al Guillem de Mont-rodon de Vic, a una capital de comarca que no parava de créixer, a una escola que s'acabava de fusionar amb un altre centre de la ciutat. La meua primera presa de contacte quan vaig entrar a la planta baixa del Guillem va ser horrible. Passadissos lúgubres, estrets, llargs, amb les parets de color marró. Una carcassa que no ha quadrat mai amb la idiosincràsia d'aquesta escola. De fet, aquella foscor amagava una escola plena de llum i colors. Amb mestres molt potents i preparades, que van crear els contes d'en Pau i la Laia, que van idear una tipografia fàcil perquè tots els nens i nenes aprenguessin a escriure. Unes persones amb un bagatge molt especial. A la Cerdanya, la Dolors, la Nines... a Vic, la Carme, l'Adelina, l'Assumpta.

Durant aquest quart de segle he après molt. Al Guillem de Mont-rodon, hi he fet tots els papers de l'auca, des de secretària fins a directora. Conec tots els nens i nenes pels seus noms i cognoms. Els tinc afecte. Els tinc presents. Vaig iniciar la meua tesina sobre les intel·ligències múltiples i, en una escola tan particular i diversa com aquesta, he pogut posar en pràctica i aprendre moltíssimes coses. Tenim un sol lema: "Cada nen un color i a l'escola un arc de Sant Martí". Un lema que ha esdevingut logo de l'escola i, amb motiu d'aquest lema, avui enterrarem un arc de Sant Martí elaborat per l'alumnat en un projecte d'emprenedoria. I tenim també multiculturalitat, es parlen divuit llengües diferents entre l'alumnat! Sí, tots som diferents, però busquem la màxima igualtat: igualtat d'oportunitats, de creixement, d'atenció, d'integració i de futur.

He vist canviar i créixer aquesta escola. Han passat milers de nenes i nens per les nostres mans i sempre pensem que tot el que hem fet ha valgut la pena: l'estrès, els nervis, la intensitat d'una feina que a vegades crema, les hores incomptables, l'esforç... Fins i tot he arribat a cosir elements decoratius i de joc per a l'escola!

Tota la història del Guillem de Mont-rodon i de tots els nens i nenes que hi han passat surt al *Llibre d'Or*, que es va editar al cinquantè aniversari de l'escola i que avui també enterrarem. Un llibre que parla de mig segle i que ens emplaça a seguir treballant i estimant l'escola pública i de qualitat com a mínim, cinquanta anys més!